

ere givne siden 1. Januar 1899 —, skulle ophæves, saa at disse Folk ikke længere skulle kunne udelukkes. Efter Regeringsforslaget ere alle disse Folk blevne udelukkede, og det drejer sig om et meget betydeligt Tal af Statens Embedsmænd, Funktionærer og Arbejdere. Vort Ændringsforslag vil blandt andet medføre, at Jernbaneetaten, Toldetaten, Post- og Telegrafetaten komme ind under Loven. Hvor mange Personer den i alt vil berøre, er naturligvis umuligt for os at vide, det kan kun Administrationen vide. Men man kan naturligvis skønsmæssig se, at det vil blive et ret betydeligt Tal. Saaledes antager jeg, at det under Statsbanerne vil blive omtrent 6,500 Personer, der komme ind under vort Ændringsforslag, foruden alle dem, som staa i 15de Lønningsklasse ved Statsbanerne. Under Postvæsenet vil sikkert omtrent 5,000 Personer, som nu ere udelukkede, komme ind under den Ændring, vi have foreslaaet, og altsaa faa Del i dette Lønningstillæg paa indtil 136 Kr. Men hertil maa saa føjes en hel Del andre Funktionærer, ansatte under Toldvæsenet, og for Resten under alle Ministerier, Bude osv., alle de smaatlønnede Funktionærer og Embedsmænd, som findes rundt omkring i de forskellige Ministerier.

Dette Ændringsforslag til § 4 er, som jeg sagde, det mest omfattende og vil selvfølgelig betyde en ret betydelig Udgift for Statskassen. Endvidere have vi ment, at der ingen Grund var til at udelukke alle Personer, som ikke havde fyldt 25 Aar. Der kan være adskillige Personer, som ikke have fyldt 25 Aar, men alligevel have stiftet Familie og derfor kunne være i høj Grad trængende til at komme ind under dette Lønningstillæg. Vi have derfor indsat den Bestemmelse, at kun ugifte Folk, der ikke have fyldt 25 Aar, skulle udelukkes. Fremdeles have vi ment, at de Personer, der fik Lønningstillæg i Fjor efter de saakaldte Løjtnantslove vedrørende Personalet under Hæren og Søværnet, burde udelukkes.

Det er min Overbevisning, at de af Socialdemokratiet stillede Ændringsforslag indeholde en betydelig Forbedring af Lovforslaget, men det trænges der ogsaa til under de nuværende Forhold. Der er ved det ærede Medlem for Nørresundby (Jensen-Sønderup) indbragt et Andragende her til Rigsdagen fra de 4 store Etater, Post-, Telegraf-, Told- og Jernbanevæsenet. Dette Andragende har været henvist til Finansudvalget, men der er det ikke taget noget Hensyn til det; der er ingen Indstilling

gjort, fordi Sagen skulde finde sin Afgørelse her paa Tillægsbevillingsloven, og naar vi have stillet disse Ændringsforslag, er det for delvis at imødekomme det Andragende, som disse Funktionærer have indsendt.

Nu siger man ganske vist til sin Undskyldning for ikke at gaa ind paa vore Forslag: Der sidder jo en Kommission, som skal tage disse Forhold under Overvejelse. Det forekommer mig imidlertid, at til Folk, der leve i Nødstilstand, kan man ikke sige: I skulle vente endnu et Aar, før I kunne faa eders Kaar forbedrede, og de Forslag, der ere stillede her, ville ikke kunne gribe forstyrrende ind i denne Kommissions Arbejde. Jeg skal derfor paa det bedste anbefale de af os stillede Ændringsforslag. |

Martin Madsen Halsted: Jeg har ligesom den sidste ærede Taler ment, at der kunde være Trang til at hjælpe paa dem, som have de meget smaa Lønninger, og at man dertil kunde benytte det foreliggende Grundlag for dette Aars Vedkommende. Jeg har derfor oprindelig kunnet ønske at tiltræde de fleste af de stillede Ændringsforslag, men under Forhandlingerne med Finansministeren har jeg maattet erkende, at det har visse Vanskeligheder, og jeg har derfor indskrænket mig til at tiltræde Ændringsforslag Nr. 1, der simpelt hen sætter Procenten op til 10 pCt. og 16 pCt. i Stedet for 6 pCt. og 12 pCt., hvorved Lovforslaget alene kommer til at omfatte dem, som det oprindelig omfattede. Min Grund til at gaa denne Vej er den, at de forestaaende Revisioner ere af den Natur og ligge saa nær for Haanden, at jeg ikke kan nægte, at Finansministeren har Ret i sin Opfattelse af, at en Ændring af dette Lovforslag kan komme til at virke forstyrrende derpaa. Der er Folk her, som ved Hjælp af det midlertidige Lønningstillæg kunne faa deres Lønning saaledes forhøjet, at de blive ringere stillede, naar den endelige Lønningsforbedring kommer, og at dette ikke vil virke synderligt opmuntrende, have vi set tidligere.

Jeg kan derfor meget godt forstaa de Grunde, der tale imod at gaa ind paa Ændringsforslagene, men paa den anden Side forekommer det mig, at for dem, der have under 1,500 Kr., kunde der hverken være noget til Hinder for eller synderlig Fare ved at forøge Procenten, thi disse maa dog vistnok faa mere ved en endelig Lønningsrevision, end de vilde faa med